

„Det foreliggende forslag til finanslov er i hovedsagen opstillet efter samme retningslinier som finansloven for indeværende finansår, og der er hverken for indtægternes eller udgifternes vedkommende tale om store ændringer. På en række enkelte poster er der dog forskydninger, og det kan ikke undgås, at den almindelige pris- og lønstigning i det sidste år har præget budgettets tal. Ved en bedømmelse heraf må det dog tages i betragtning, at budgetteringen i det store og hele har fundet sted på grundlag af regnskabsoplysninger for 1949—50 og erfaringerne fra de første måneder af indeværende finansår. Den prisstigning, som har fundet sted siden i sommer, er der ikke taget hensyn til ved forslaget's udarbejdelse, men man har på den anden side behandlet bevillingerne så stramt som muligt særligt ved at udskyde nye bevillinger på driftsregnskabet og en del anlægsbevillinger. Der er ikke gjort forsøg på at gennemføre egentlige besparelser af den art, som spareudvalget må overveje, f. eks. vedrørende faste tilskudsbevillinger eller bevillinger, hvis nedsættelse vil kræve lovændring. Forslagets enkelte tal er således i visse henseender givetvis for lave. På den anden side er der på forslaget på samme måde som i fjor afsat en rund sum på 230 mill. kr. til imødegåelse af tillægsbevillinger, derunder eventuel forlængelse af gældende tilskudsordninger, men jeg tvivler på, at dette beløb vil slå til. Forslagets samlede tal for driftsudgifter må således nærmest siges at være i underkanten af det sandsynlige udgiftsbeløb. På den anden side er også indtægterne anslået med en vis forsigtighed, således at forholdet mellem forslaget's samlede indtægter og udgifter forhåbentlig giver et ganske godt billede af den finansielle stilling.....

De samlede *driftsudgifter* udgør på regnskabet for 1949—50 2 273 mill. kr. og på det foreliggende forslag 2 151 mill. kr. Disse tal er imidlertid ikke helt nøjagtige udtryk for de virkeligt afholdte eller forventede udgifter. På den ene side er der bl. a. optaget visse afskrivningsposter på driftsregnskabet, som er af formel karakter, og på den anden side er visse driftsudgifter opført på formueregnskabet udenom driftsregnskabet. Blandt de sidste skal jeg navnlig fremhæve udgifterne under udligningsfonden, som jo finanspolitisk set har samme virkning som de egentlige statsudgifter. Endvidere er driftsudgifterne vedrørende Grønland ikke medregnet.

Når man korrigerer regnskabstallene og forslaget's tal for disse afvigelser, og når man på tilsvarende måde opgør udgifterne for indeværende finansår, således som de i øjeblikket tegner sig, kommer man til følgende resultat:

I finansåret 1949—50 var de samlede reelle driftsudgifter 2 337 mill. kr. For indeværende finansår må regnes med sam-